

سالگرد آیه الله العظمی آقای بروجردی

روزهای ۲۶ و ۲۷ و ۲۸ اسفندماه شهرستان مذهبی قم شاهد مراسم بانات هیجان انگیزی بود، هزاران نفر از نقاط دور و نزدیک برای شرکت در مراسم باشکوه اولین سال رحلت بزرگ مرجع جهان تشیع در قم گرد آمده بودند. این جمعیت در مسجد بزرگ حضرت آیه الله قزوینی اطراف آرامگاه آن زعیم بزرگ موج میزد، شورو هیجانی که در این اجتماعات بود خاطر فراموش نشدنی روزهای اولیه فوت آن پیشوای بزرگ روحانی داد نظر ها تجدید میکرد. مقارن این جریان در قم، در سایر شهرستانها نیز مجالس یادبود فراوانی برگزار گردید.

آری آن پیشوای بزرگ نروده است و هرگز نمیبرد و مردم مسلمان هیچگاه خدمات برجسته ابدی که آیه الله بروجردی بجهان اسلام، و ما و بنام تشیع خصوصاً نمود فراموش نخواهند کرد.

آیه الله بروجردی مردی بود که صفات و سجایای او که لازمه یک نابغه علمی، بانک دهر اجتماعی و بانک پیشوای بزرگ روحانی است بعد اکل دارا بود. رجال و مردمان بزرگی که از نزدیک با او تماس گرفته بودند همگی به اهمیت او در قسمتهای مختلف علمی اعتراف داشتند، طرز سلوک او با طبقات مردم بسیار جالب و آموزنده بود هرگز راضی نمیشد کسی از او و نجیده خاطر شود و هر گاه احضال میداد کسی از سخنان او مستعسر و رنجی پیدا کرده فوراً در مقام جبران و عذر خواهی بر میآمد اگر چه آن شخص ظاهراً فرد خیلی کوچکی بود. هدایای رجال و شخصیتهای بزرگ روانی پذیرفت، از نظارات و خودنماهای ما بیزار بود، در برابر مشکلات دینی و اجتماعی مردم خیلی حساس بود هر گاه یک پیش آمد ناگوار از نظر دینی و اجتماعی برای مسلمانان پیش میآمد فوق العاده ناراحت میشد تا آنجا که گاه از اثر آن بیسار میشد و تب میکرد؛ علاقه زیادی بنشر آثار علمی علماء و دانشمندان گذشته و احیاء کتب آنها داشت و نشر آثار آنها را در نشر آثار علمی خود مقدم میداشت، توجه خاصی بآباد ساختن و تعمیر مدارس و مساجد و ابنیه دینی داشت صفا و معنویت و ایمان از خلال گفتار و رفتار او کاملاً نمایان بود. بسیار غیور و شجاع بود و مخصوصاً هرگز در برابر تهدید مرعوب نمیشد. دلسوزی عظیمی نسبت بطلاب و محصلین علوم دینی و علاقه بسیار زیادی بحفظ و توسعه حوزههای علمی شیمه مخصوصاً «حوزه علمیه قم» داشت و این مرکز علمی را بیش از فرزندان دلبند خود دوست میداشت.

بهبین دلیل هزاران نفر که از نقاط دور و نزدیک در مراسم سالگرد آن مرد بزرگ بقم آمده اند وقتی میدیدند که «حوزه علمیه قم» پس از رحلت آن فقید سعید گماکان، بلکه با نیرو و کوشش بیشتر؛ خدمات خود ادامه داده و زعمای حوزه قم و ذریعه سنگین خود را بهترین وجهی انجام داده اند بسیار شاد میشدند، خداوند روح پر فتوحش را عزیز رحمت خاصش گرداند (نظر باینکه در بلاه شخصیت آن فقید سعید کتابهای متعددی نوشته شده ما بهمین مختصر قناعت میکنیم.)